Stjernen.

P. Ebbeson, Redaktör

Alt Bladet vedkommende saasom: Indsendelser, Adresseforandringer o.s.v. adresseres „Stjernen" Dannebrog, Nebraska.

Penge kan sendes i „Money Orders", Post Note, Bank-Note eller i Registeret Breve.

For Penge der sendes i løse Breve kan Udgiverne ikke være ansvarlig.

"STJERNENS" AGENTER.

„Stjernen" kan bestilles hos efternævnte Herrer, der som vore Agenter er bemyndigede til at modtage og kvittere for Abonnementspenge.

C. H. Christensen, Fremont, Nebr.
N. Fr. Hansen, Cedar Rapids, Iowa.
Chr. Johnson, Minden, Nebr.
B. M. Bager, Akron, Colo.
N. Christensen, Clarkson, Kansas.
H. H. Grunsberg, Hampton, Nebr.

Prøvenumre eller manglende Eksemplarer faas ved Agenterne naar Henvendelse derom sker itide.

„Stjernen"s Ekspedition har nu modtaget alle Præmierne, og de vil blive afsendt til Vedkommende snarest muligt.

Vi har endnu et lille Oplag af „Havets Datter", „Lodsen og hans Hustru" og „Folkekalend. for 1890", ud af hvilken værdifulde Bogsamling gamle eller nye Abonnenter, der betale op til 1. Januar, 1891, kan vælge sig en Præmie, der saa vil blive dem portofrit tilsendt.

Vi henvise til de Opfordringer til Hjælp for de nødlidende Farmere i Dakota, der staar at læse i dette No. af Bladet. Det er en afgjort Sag, at der gives Mennesker deroppe, som virkelig lider Nød, og formodentlig er der ikke saa ganske faa Landsmænd der imellem. Vi har rigtignok lært at besvære os over „daarlige Tider" allevegne — den Klage er ligesaa almindelig som „La Grippe" — men lad dem, som har Klæder til Kroppen og nok at bide og brænde, takke Gud for, at de er ikke iblandt dem, som maa smage Kuldens og Nødens Rædsler, og som et lille Eftertryk paa denne Tak kunde det jo ikke være af Vejen at yde en Skjærv til de trængende gjennem de Mænd, som saa velvilligt har paataget sig at indsamle Gaverne.

Et Nødraab.

„Howard, Miner Co., S. Dakota,
d. 24. Januar 1890.

Hr. Pastor E. J. Skovgaard!

Vi tre undertegnede Medlemmer af en lille dansk-luth. Menighed her i Miner Co., Syd Dakota, er af nævnte Menighed udnævnt som Komite til, gjennem Hr. Past. E. J. Skovgaard, at bede vore danske Troesfæller i Deres Menighed om, efter Hjærter og Evne at yde et lille Bidrag til os, for dermed at afhjælpe og lindre den Nød, som vi paa Grund af den stærke Tørke i Fjor blev stedt i.

Vor Høst mislykkedes næsten fuldstændig. Vi kjender ingen her omkring, der fik mere end Saasæden tilbage af Hvede, og af Havre, Majs, og Kartofler fik vi slet intet.

Kun faa har Saasæd og ingen noget til Føde. Ingen vil laane os Penge, og saaledes ser vi os nødsagede til at hen vende os til barmhjærtige Mennesker og vente noget af deres Medlidenhed. Gaver af hvilken som helst Slags vil blive modtaget med Taknemmelighed og udbelt af os undertegnede Medlemmer af nævnte Menighed, og hvorfor vi er villige til at kvittere i skandinaviske Blade. Gaver af hvilken som helst Slags bedes sendt til Howard eller Vilas; Breve sendes til en af os undertegnede:

J. P. Larsen, N. C. Hansen,
Knud Larsen.

Bor 227. Howard City, Miner Co.,
S. Dakota.

* * *

Ved Gudstjenesten i Nysted Kirke fremlagte undertegnede ovenstaaende Brev fra vore nødlidende Landsfæller i Dakota, hvilket mødte en hjærtelig Tilslutning hos de forsamlede og følgende Mænd lovede at modtage Gaver: Christen Rasmussen P. O. Nysted og Ole Nielsen ogsaa P. O. Nysted, Nebr.

Hvorfor jeg tillader mig at bede alle, der har Hjerte og Evne til at hjælpe disse vore nødlidende Venner at sende deres Gaver af hvilken som helst Art til en af ovennævnte Farmere snarest mulig, der med Tak vil modtage og sende det til Komiteen for de trængende.

Lad os aldtid mindes at Herren elsker en glad Giver.

Nysted, Howard Co, Nebr, d. 17 Feb 1890.
C. J. Skovgaard.

Avisernes Moral.

Tag et amerikansk Dagblad i Haanden. En Ret af Mord, Selvmord, Forførelser, Indbrudstyverier, Røverier, Skandaler — alle optænkelige ubehagelige og vanærende Ting — bliver præsenteret for os; der er ikke noget for den moralske eller endog for den menneskelige, alt synes anlagt paa at tilfredsstille den pluttonske Smag for grove brutale Ophidselser og kildre de Sindsdrifter, der er lavere end dyriske Lidenskaber.

Maaske jeg tager fejl, men jeg tror dog at kunne bevise, at der er ingen Slags Verdensbegivenheder, som Pressen skjænker en saa detajlleret Beskrivelse og Omtale som netop Forbrydelser og alt hvad dermed hænger sammen. Tvivler man om Rigtigheden af denne Paastand, tror jeg man vil faa Visshed i Sagen ved at undersøge det første det bedste Dagblad. Jeg ved, at der gives mange Aviser, der ikke paa nogen Maade kan ofre Plads til Samfundets lægende, livgivende Bestanddele: Kirker, Skoler, sociale Foreninger og Velgjørenhedsanstalter, men naar det gjælder om at referere en Tyvehistorie eller en Mands eller Kones Utroskab, da er der Plads i spaltevis. Man er efter det pikante fremfor det sunde, og man vælger sit Stof overensstemmende. En Fremmed i Landet maa uvilkaarlig faa Fornemmelsen af, at Amerikas Samfundsliv er rodfæstet i Forbrydelsernes Dyb, og at Folkets Civilisation er ensbetydende med Demoralisationens Fremme.

Dersom de Blade, der gjør sig Flid for at opvarte med Forbrydelseshistorier, vilde lade dem staa for deres Værd, fik det være; men den Bunke Forbrydelser og svinagtige Historier, man giver Offentligheden til daglig Føde, skal betragtes som alt andet end Forbrydelser. Det hele behandles under den kyndige Reporter Pen som om det var en udmærket Spøg. De Sakkels faldne Kvinder, der er tabt for Dyden og Samfundet og ligger med Helvede i Sindet og Helvede gabende foran sig, yder taknemlige Emner for Reporterens skjødesløse Munterhed. Deres Fremførelse for Retten, Forhøret, Dommen, deres Udseende, deres Ord, altsamment afmales det i et følelsesløst Pøbelsprog i den Hensigt at vække Latter og Moro. Det som for en ædel Mand eller Kvinde er uendelig sørgeligt, stilles frem som noget, der er uendeligt morsomt. Et Tilfælde af Ægteskabsutroskab, der omflutter Familiefredens Tilintetgjørelse, Børneues Vanære og de første Parters uovervindelige Skam, serveres Publikum under Overskriften „Prægtige Affløringer". Jo mere fremstaaende, paagjældende Personer er, og jo renere deres Rygte er, desto „prægtigere" er „Affløringen". En Gejstlig — helst en Biskop — er bedst, og dernæst en Mand eller Kvinde af høj social Rang. „Forbrydelse i høje Kredse" er en kjærkommen Ret at servere for dem, der provianterer for et pirrelystent Publikum. Man kan ikke andet end tro, at de Folk, som skriver disse Historier, finder Fornøjelse deri, og at de, som trykker slig Stads, kun har den relative Handelsværdi for Øje. Der gives intet mere hjerteløst og hensynsløst end den Maade, hvorpaa Størstedelen af Dagspressen behandler Forbrydere og Forbrydelser, og intet der er mere nedbrydende for Folkets Moral. Det er et Onde, som enhver Avis, der gjør Paastand om at være respektabel, bør rive op med Rod og Gren. Saa længe Forbrydelse omtales letsindigt, tilskyndes og fremmes den ogsaa.

I vore Dage er Avisen bleven en stadig Gjæst i enhver Familje af ordinær Oplysning. Over hele Landet er den bleven Ungdommens daglige Føde, og aldrig burde den indeholde en Linje, som kunde efterlade et fordærveligt Indtryk paa de unges Sind. Naar Forbrydelse meddeles, lad det saa blive skildret som Forbrydelse og Synd, og med samvittighedsfuld Udelukkelse af alle Enkeltheder, som Redaktøren vilde udelade, dersom han skulde fortælle Tildragelsen til sin lille Søn paa sit Knæ eller hans voksne Datter ved hans Side. Kriminelle Meddelelser averterer Skidenhed og Dyrisk-hed paa en Maade, der er vederstyggelig. Et tusind Begivenheder af større Vigtighed og sødere Betydning passere daglig upaagtet af Pressen. Den Undskyldning at Pressen maa være bestemt, upartisk, bogstavelig o. s. v. er en sjofel en. En Presse er ikke upartisk naar den ved at give Forbrydelse den øverste Plads, bibringer den Opfatning, at Forbrydelse er det vigtigste, der er at berette, naar det i Virkeligheden er det mindst vigtige. Disse Forbryderhistorier forhindrer ikke Forbrydelser, opelsker ikke Dyden, fremmer ikke Intelligents, forædler ikke vor Ungdom og fremmer ikke Samfundets Tarv.

Det er ikke hermed ment, at Pressens Moral skal staa saa højt over Folkets. Pressen er lige saa meget en Afglands af, som Leder for vor Civilisation, men den burde bog hellere være en Afspejling af den bedre Aand og Kultur end af den daarlige og gemeneste.

Arel Blyhæk.

Nøden i Dakota.

Den anden Side af Sagen.

Fra vor ærede Kollega i Dakota „Syd Dakota Ekko", har vi modtaget følgende Indlæg imod vor Fremstilling af Nøden blandt de af Tørken hjemsøgte deroppe med Anmodning om Optagelse, en Opfordring, vi gjerne efterkommer, da det ikke er andet end billigt at en saadan Sag bliver belyst fra alle Sider:

„Fra Nebraska-Bladet „Stjernen" har vi, som en Kuriositet, hidsat følgende Jeremiade om Nøden i Dakota:

„Nøden blandt Farmerne i de af Tørken hærjede Countier er stor. Efter den Oplysning, Guv. Mellette giver, omfatter det hjemsøgte Distrikt Countierne Aurora, Beadle, Brown, Davidson, Faulk, Hand, Hanson, Hyde, Jerrauld, Kingsbury, Lake, McCook, Miner, Marshall, Potter, Sanborn, Spink, Sully og Walworth. Guv. Mellette og andre fremragende Dakotanere er rejst til Chicago for at finde Kjøbere for Bonds, som de nødlidende Countier agter at udstede for at de kan kjøbe Sædkorn. Aviserne har længe søgt at dølge Sandheden af Frygt for at skade Statens Navn; men nu kan man ikke længer holde Nøden til sig selv. De store Klageraab: „Giv os Korn, eller vi forgaa!" lyder fra alle Sider. Komiteer besøger Nabostaterne for at indsamle Bidrag, og Jernbanerne fragter mere Frigods til de Nødlidende end hvad de bringer bort af Produkter. I over nitten Maaneder er der ikke kommet en Draabe Vand fra Himlen, Tørken sprædte sig ligelig over Markerne. Majsen blev neppe 8 Tommer højt og Græsset visnede inden det voksede. Der er 100,000 Mennesker at klæde og føde og adskillige hundreder tusinder Kreaturer at holde Livet i til næste Høst kan blive indsamlet. De Klæder, Nysetlerne medbragte, er opslidte, Melsækken er tom, og Krediten er „en Saga blot"."

Fra Stjernernes svimlende Regioner kunde man maaske vente at faa et saa forvrængt Billede af vor ubetydelige Braa Dakota; men disse „Stjernen"s Jagttagelser ere vistnok ikke observerede hverken paa fjernt eller nært Hold. Udtalelserne ere med andre Ord slet ikke i nogen Forstand baseret paa Jagttagelser; thi mere Sagkyndighed har Hr. Redaktør Ebbeson i andre Retninger lagt for Dagen, end at han saa skammelig skulde lade sig „synkverve". Nu, den vildledende Skrøne, der er undfanget af Folk, der har Fordel af at lede Indvandringsstrømmen i en anden Retning end Dakota, har først fundet sin Vej ind i Dagspressen, og fra denne har rimeligvis vor ærede Kollega hentet sit mørke Billede, og uden at overveje den Uret, som derved blev vór nye Stat til Del, givet samme Rum i Bladet.

Skjønt vi har kastet vor Lod her og valgt at dele Skjæbne med Dakota i, hvad Lykke eller Modgang der maatte tildeles den, tør det dog medgives, at vi ere saavidt uhildede Jagttagere, at Sandheden ikke lider Overlast i vore Fremstillinger af Sagen. Og uden at gaa ind paa denne Artikels Enkeltheder kan vi med Sandhedens fulde Overbevisning oplyse, at denne Skildring er en fabelagtig Overdrivelse.

Mod vor eget County Brookings har man da vist den Høflighed ikke at regne os ind i de 19 — nitten — Countyer, der lide Nød! Det kan derfor maaske have liden Vægt, at vi oplyser, at Farmerne herrundt klarer sig saa nogenlunde.

Sidstleden December blev der paa Statens Regning nedsat en Komite med Hr. D. C. Needham som Formand til at undersøge den finansielle Stilling blandt Statens Befolkning. Denne Komite har nu rapporteret og ledsager sin Rapport med følgende Oplysning: „Deres Formand har anvendt flere Uger med at samle statistiske Oplysninger. Personlig har jeg besøgt mange Countyer og talt med de Trængende. Jeg har sendt ud 750 Breve og modtaget 393 Svar paa disse. Næsten ethvert Medlem af Legislaturen, hver Chairman for County kommissionen, County Kasserere, Register of Deeds og paalidelige Farmere har besvaret mine Breve. Paa sine Rejser fandt han en Farmer, der højlig tiltrængte Hjælp, som havde avlet 900 Bushel Hvede paa 50 Akres sidste Sommer og en anden trængende, hvis 60 Akres ydede 1000 Bushels foruden god Avl af Majs, Kartofler og Havevækster. I mange Countier finde vi en lignende Illustration af Lidelse fra Tørke. (Enhver forstaar, at det slet ikke er Tørke, men Gjæld og Armod, der i disse Tilfælde fremkalder Mangel.) Vi finder, at over en meget liden Del af Staten var Totalmisvækst fremkaldt ved Tørke, derimod i flere Lokaliteter faldt Avlingen under et Middeludbytte af tidligere Aaringer. Vi finde ogsaa at suffering fra hvilketsomhelst Aarsag ikke beløber sig til en Tyvendedel af, hvad Aviserne i Østen beretter om Dakota. Det viser sig tydeligt, at den Klasse Farmere, som har forstaaet at holde sig uden om Gjæld, eller fulgt det Prinsip pay as you go, disse ikke alene ikke anmode om nogen Hjælp, men behøve heller ingen. Der er tusinder af Farmere i Syd Dakota, der kom her med tomme Hænder, men som nu sidder lunt inden Vægge i en komfortabel Stilling, med 160 Akres Land, med taalelig Huse og har en pæn Begyndelse til en Buskap af Heste og Kreaturer. Derimod finde vi igjen mange, der kom her med langt mere under Hænder at begynde med, men, som er i en trykkende Gjæld paa sit Land, paa sine Kreaturer og alt sit Løsøre, og Aarsagen til denne Tingenes Tilstande er den, at vi har kjøbt for meget Maskineri, og betalt overdrevne Priser for samme. Dernæst har vi draget for daarlig Omsorg for samme, og som Følge deraf maattet anskaffe nyt med altfor korte Mellemrum. Med mindre Avling end beregnet har vi fra Aar til andet løbet i Underballanse og derfor været nødt til at laane Penge til urimelig Renter. Priserne paa alle Slags Farmprodukter er aarligaars gaaet ned, hvoraf Følgen har været, at de gamle Laan maatte fornyes indtil nu, at Rentet og Afdrag har slugt det hele Udbytte af en daarlig Aaring og efterladt, som i ovenfor paapegede Eksempler, Farmere med nogenlunde Avl i rent trængende Kaar.

Medens vi saaledes finde, at Avlingens Udbytte er under et Middelsaar, og at et større Regnfald vilde være gavnligt, ere vi bragte til at tro fra personlig Iagttagelse saavelsom fra de mange Korrespondenter, at den bestaaende Nød ikke har Grund, hverken i de klimatiske Forhold eller i Jordbundens Beskaffenhed i vor Stat. Og til at godtgjøre denne vor Antagelse levere vi her en Statistisk over Udbyttet af Aarvejen i de 19 omtalte Countier:

	Gjennemsnit pr. Akre.			
	Hvede	Majs.	Lin.	Kartofler
Aurora	10	20	5½	40
Davison	10	25	7	50
Hanson	7	10	4	45
McCook	7	20	5	40
Lake	13	25	6	56
Miner	1	1	1	16
Sanborn ...	6	15	4	150
Jerauld	12	25	8	100
Kingsbury ..	10	16	7	24
Beadle	8	20	6	54
Hand	9	15	3½	50
Hyde	8	20	4	40
Sully	9	....	4	45
Potter	8	....	4	40
Faulk	6	....	4	25
Spink	10	20	6	50
Marshall ...	7	20	6	40
Brown	4	10	3½	15
Walworth ..	7	15	4	40

Gjennemsnits-Udbyttet for hele Statin er 11⅞ Bushel Hvede, 26¼ Bushel Majs, Lin 7½ og Kartofler 70 Bushel pr. Akre.

Miner og Faulk County melder om slem Tørke og mange Trængende. Seks andre rapporterer om Tørke i mindre Lokaliteter med nogle faa trængende Familjer. Brown County melder om slemme Følger af Tørke, men næsten alle Jordbrugerne der er i nogenlunde komfortable Omstændigheder som Følge af gode Aarveje i tidligere Aar. Alle Countier undtagen Miner, Faulk og Edmunds melder, at de ere fuldkommen istand til at drage Omsorg for sine egne Trængende. En Halvpart af en Procent af Statens hele Befolkning vil behøve Hjælp og fem Procent af Farmerstanden vil blive nødt til at kjøbe Saahvede paa Borg. 60 Procent af Farmerne har enten sin hele eller en Del af sin Jord pantsat og 75 Procent har udstedt Chattel Martgage. Kun faa „Stock growers" har udstedt Pant. 37 Brevskrivere melder om Mangel og siger, at Aarsagen er Tørke. 56 siger, at Aarsagen til Mangel er daarlig Skjøtsel og Kjøb af for meget Maskineri, og 196 siger, at høje Skatter, ublue Renter og Aager samt Elevatorkombinationer og høje Fragtpriser er Aarsagen til den herskende Armod.

Heraf maa fremgaa, at Aarsagen til den herskende Nød for en stor Del nærmest maa søges i andre Omstændigheder end Tørke. Og da Meddelelserne er hentede fra ethvert County i Staten og meddelte af de aller paalideligste Mænd i hvert County, burde disse Beretninger kunne skaffe Verden ligesaa megen paalidelig Oplysning om Dakota, som sensationelle Bladartikler udsendte for at skade vort gode Navn. Husk paa, at vor Rapport er baseret paa Meddelelser fra mindst 8 i hvert County udover den hele Stat.

Da vi føler os forvisset om, at vor ærede Kollega ikke ønskede at tilføje Dakota nogen Uret, tillader vi os at anmode om Optagelse i „Stjernen" for disse her givne Oplysninger."

* * *

Vór ærede Kollega hævder at vor Beskrivelse af Tilstanden i Dakota er højst vrang og uretfærdig; men lad os nu forudsætte, at den virkelig var korrekt, saa er det ikke mindre naturligt og selvfølgeligt at en for en Egn ugunstig Skildring fra andre Regioner, selv om det er fra Stjernernes, skulde vække et Forfærdelsens Ekko i hele Syd-Dakota. Det er saa ganske rimeligt, at en ny Stat, der tiltrænger en Forøgelse af dens Befolkning og Tilstrømning af fremmed Kapital, med skinsyg Følelse vaager over dens Rygte, og intet skulde smerte os dybere end at tilføje Syd-Dakota, blandt hvis intelligente Nordboer „Stjernen" tæller ikke faa faa Læsere, en uforskyldt Uret. Det var aldeles heller ikke Hensigten med den lille Parg., der var baseret dels paa „Tribunes" kvindelige Korrespondent „Nora Marks" Beskrivelse og dels paa Breve fra vore Abonnenter. Siden vi skrev omtalte Stykke, har vi set adskillige Protester mod Noras Afbildning, men igjen paa den anden Side har flere skandinaviske Blade med Paaberaabelse om at være vel underrettede gjort gjældende, at Nøden virkelig var saa slem som først meddelt, og at det var Agerkarle og Landspekulanter, der gjorde deres yderste for at dysse Sagen. Det var derfor ikke godt at vide, hvad man skulde tro.

Det er første Gang, vi er gaaet efter et Fruentimmer; men siden Nellie Bly gjorde det saa glimrende med sin Rundrejse havde vi faaet ubetinget Tillid til kvindelige Korrespondenter. Forresten har Nora Marks tidligere nydt Anseelse som en sandhedstro Meddeler.

Men „Ekko"s ovenstaaende Talstørrelser baade kan og vil vi respektere, vi mener, at de er paalidelige, og vor Samtidige har vor Tak for samme. Det synes iøvrigt at være undgaaet „Ekko"s Opmærksomhed, at vi i selv samme No. af „Stjernen" (No. 6) som indeholdt den mørke Skildring skrev en Artikel, hvori Ansvaret for de daarlige Tilstande tildels væltedes fra Vejr og Vind over paa Kreditsystemets Forbandelser, en Artikel der blandt andre i Uddrag er gjengivet af „The North" i Minneapolis, Minn. Dersom Hr. Nordvold opsøger det Stykke, tror vi, at han efter endt Gjennemlæsning vil komme til det Resultat, at vi ikke har øvet saa blødig en Uret imod Syd-Dakota endda.

Som sagt, vi vil anerkjende „Ekko"s Tal, men vi kan langt fra gaa ind paa hvad Senator Pettigrew nylig har sagt i et Interview i et Chicago-Blad. Han taler som en Nar eller en Landspekulant. Han har vist nok aldrig prøvet at ligge og fryse paa Præirierne; vi har været med til den Kommers for 17 Aar siden i Nebraska, og har lært at ane, at der imellem Talstørrelserne endda kan skjule sig Nød og Lidelse.

Fartøjers Overlastning.

Kapt. W. W. Bates, som Præsident Harrison tog fra de store Søer og gjorde til Commissionær af Navigation, har udarbejdet et Forslag om at sætte en Grænse for Lastningen af amerikanske Fartøjer. Dette Forslag er ganske betimeligt og fortjener at understøttes af enhver Kongresmand, som har nogen Omsorg for vore Søfolks Liv. De Redere, som er imod, at der paalægges dem en Indskrænkning, maa dog indrømme, at der er et Punkt, som ikke kan overskrides, naar et Fartøj ikke skal være udsat for at synke eller paa anden Maade blive farligt for Besætningen ombord. Og de maa indrømme, at Havesygen ofte sender tilsøs Fartøjer, som kan kaldes „flydende Ligkister."

Det er Hensigten med Kapt. Bates's Forslag, at det farlige Punkt paa hvert Fartøj maa findes, og at man der skal sætte et Regjeringsmærke, nedenfor hvilket Lasten ikke maa trykke Fartøjet. Modstanden mod Forslaget viser, at Rederne er bange for, at det skal hindre dem fra at bringe en større Last ombord end deres Fartøjer kan bære. Ellers var det ikke Umagen værd at protestere. De, som holder sine Skibe i god Stand og aldrig overlaster dem, har intet at frygte.

Forslaget tager nærmest Hensyn til vore Skibe paa Havet; men det er ligesaa nødvendigt, at det gjøres gjældende for de store Indlandssøer, hvor en Mængde Forlis hidrører fra Overlastning. En hel Skare af de Fartøjer, som nu ligger paa Bunden af vore Søer, vilde endnu flyde paa dem, om ikke deres Bæreevne var bleven overanstrængt.

I England blev der ført en lang og bitter Kamp om denne Sag. Man fandt det utilbørligt, at Regjeringen skulde blande sig ind i en privat Affære og foreskrive, hvor stor Ladning ethvert Fartøj fik Lov til at føre. Men tilsidst sejrede Hensynet til Søfolkenes Liv over Rederenes Havesyge og Graadighed. Alle Skibe, som sejler under britisk Flag, bærer nu sit Plimsoll-Mærke, som ikke maa overskrides. Den ædle Plimsoll anvendte et helt Liv til at drive denne Sag igjennem, og i Historien staar han nu som „Sømandens Ven". Amerika behøver ogsaa en Plimsoll, og det ser ud til, at vi har faaet ham i Commissioner Bates.

(Efter Chicago Tribune.)

Nøden i Dakota.

Hermed vil jeg meddele de Danske, der er bosatte i S.- eller N.-Dakota og som paa Grund af Misvækst er kommen i Trang, at mange af deres Landsmænd paa andre Steder er rede til at hjælpe, saa vidt Evne og god Vilje rækker; man maa da snarest muligt skrive enten til M. Holst, Dr. 87, Cedar Falls, Jawa, Geo. Bruhn, Elk Horn, Shelby Co., Iowa, eller J. Jakobsen, Tyler, Lincoln Co., Minn. Og hvis Landsmænd virkelig er trængende, tror jeg det skal vise sig, at mange med Glæde vil bidrage til, at Nøden i hvert Fald kan lindres og saa vidt muligt afhjælpes. Saadanne, der vil hjælpe, maa helst, inden noget foretages, skrive til en af ovennævnte Mænd.

Alden, Minn., d. 12. Febr. 1890.
J. Jensen,
Dansk-Luth. Præst.

☞ Vil andre Skand. Blade for Sagens Skyld optage ovenstaaende.

Guld i Kina.

Et rigt og udstrakt Guldfelt.

En vigtig Forhandling foregik i Chicago sidste Fredag mellem to kinesiske Notabiliteter og Bestyrelsen for Minemaskineri-Selskabet Frazier & Chalmers. Underhandlingen ledede til Afsluttelsen af Kontrakt om Opførelsen af en stor Knusemølle paa 300 Stamps i det kinesiske Bjergdistrikt. Naar man hører at Anlægget beregnes at skulle koste $4,000,000, faar man tilnærmelsesvis et Begreb om Foretagendets kjæmpemæssige Forhold.

Kineserne har i mange Aar vidst at der findes Guld i Tai Shau-Bjergene i Provindsen Shan Tung, men de er først ret nylig bleven klog paa de skjulte Skattes mageløse Risholdighed og Udstrækning. Det var nogte Folk, der havde lært Guldbriften i Californien, som bragte dette for Dagen. De anlagde en klodset Mølle til Ertsens Knusning, og lige fra Begyndelsen var Udbyttet enormt. De gjør den Paastand, at der er ikke udtaget et eneste Ton, som har givet mindre end $700, og mange er gaaet op i flere tusinde. Sagen blev holdt saa rolig som muligt indtil man havde fået dannet et stort Aktieselskab, der sikrede sig Kontrol af ca. 80 Mil af Landet paa Egnen, og de to Kinesere rejste saa til Amerika for at arrangere for Kjøbet af Maskineri samt for afsætte en Del af Aktierne. De har ogsaa solgt et Antal Aktier til rige Landsmænd i San Francisco. Guldbistriktet ligger ret vest for Koreä-Halvøen, og paa den anden Side af Søen.

Brevkasse.

A. K., S—r C—y, Iowa. — Præmien fendt. Tak for den nye Abonnent!

L. R., S—h, Ill. — Vi er ikke istand til længere at forsyne ny Abonnenter med „Stjernen" fra Nytaar, da nogle af Numrene er sluppet op.

O. C. N., D—e, Nebr. — Fotografien blev opfunden i 1839 af den franske Kemiker, M. Daguerre, og kaldes ogsaa efter ham Daguerretypen. Hans Landsmand, M. Niepce, havde dog saa tidligt som 1822 beskjæftiget sig med videnskabelige Efterforskninger for Frembringelsen af Lysbilleder, men det lykkedes først Daguerre at bringe Kunsten til praktisk Gjennemførelse. Billedeis Overførelse til Tinpladen blev almindeligt en Snes Aar senere, da man istedetfor Kobber, der udgjorde den oprindelige Plades Grundflade, begyndte at indføre Zinkplader som billigere Materiale for enkelte Billeder.

Hvis De ønsker at læse en Artikel i det danske Sprog om Forholdene i

New Mexico,

hvor Klimaet er bedre end noget andet Sted i Amerika, hvor der kan avles dobbelt saa meget som i de nordvestlige Stater og hvor alle Farmprodukter bringer en fire Gange saa høj Pris som i disse Stater, saa send Deres Navn og Adresse til

Povl Geleff,
199 North Clark St., Chicago, Ill.